

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 8. czerwea. Następca tronu został mianowany na czas stanu mobilizacyi gubernatorem Szląska.

„Kreuzztg.“ pisze: „Dziś wkroczyli Prusacy do Holsztynu; Austriacy założywszy protest usunęli się do Altony.

Altona, 8. czerwea. Fml. Gablenz i radea ministeryalny Hoffmann przybyli tu. Podług listów z Rendsburga wyszła ztamtąd ostatniej nocy załoga austriacka. W holsztyńskim dzienniku rozporządzeń oznajmia Fml. Gablenz, że siedziba namiestnictwa i rządu krajowego została skutkiem wiadomości o wkroczeniu Prusaków przeniesiona do Altony.

Cześć urzędowa.

Gmina *Lukawiec* w obwodzie zółkiewskim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy wystawić dom na szkołę z pomieszkaniem dla nauczyciela i tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, mieć staranie o utrzymanie w szkole oświeżenia, na opał szkoły dostarczać rocznie 8 fur drzewa i kazdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 120 złr. w. a.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się rz. kat. proboszcz miejscowy ks. Michał Budyński na czas swego teraźniejszego plebanstwa płacić rocznie 4 złr. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 24. maja 1866.

Wiedeń. 3. czerwea. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXVI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 66. Rozporządzenie cesarskie z 28. maja 1866. ważne dla Królestwa Lombardo-weneckiego Wybrzeża z Istrią, Gorycyi i Gradyjski, Tyrolu południowego i Królestwa Dalmaeyi, mocą którego dla tych krajów dwie ustawy z 27. października 1862. Nr. 87. i 88. Dziennika ustaw państwa, wyjmują się czasowo z mocy obowiązującej.

Nr. 67. Rozporządzenie cesarskie z 30. maja 1866. którem dowódcą ces. armii północnej, upoważniony został wydawać w razie potrzeby rozmaite wyjątkowe rozporządzenia z pominięciem praw powszechnych.

Nr. 68. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 30. maja 1866, zabraniające wywóz niektórych artykułów do obcych krajów włoskich i za morze.

C. k. przydyum namiestnictwa czeskiego za zezwoleniem ministeryum policji zaprowadziło na teraz rewizję paszportów na granicy czeskiej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z 27. maja b. r. raczył najmiłościwiej zarządzić zamienienie c. k. konsulatu w Kairze na wicekonsulat i tę posadę nadać pierwszemu tłumaczowi c. k. konsulatu jeneralnego w Alexandryi Alfonsowi *Questiaux*.

Ministeryum spraw zewnętrznych w porozumieniu z ministeryum handlu nadało opróżnioną przy ces. konsulacie jeneralnym w Alexandryi posadę pierwszego tłumacza tamtejszemu wicekanclerowi Józefowi *Schwegel* a w miejsce tego ostatniego mianowała pozostającego przy c. k. konsulacie w Konstaantynopolu ciewa konsularnego Ernesta barona *Huana* wicekanclerzem przy ces. konsulacie jeneralnym w Alexandryi.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 8. czerwea.

Miasto Klausenburg wyprawiło adres lojalności do Najj. Pana. Pruski „*Staatsanzeiger*“ pisze: W konwencyi podpisanej na dniu 16. stycznia 1864 w Berlinie między Austrią i Prusami powiedziano w artykule 5tym: Jeżeli w Szlezwicku przyszło do kroków nieprzyjacielskich, zastrzegają sobie Prusy i Austriya uregulowanie przyszłych stosunków Księstw tylko za wzajemnem porozumieniem się. Kwestyi sukcesyjnej w Księstwach nie będą na wszelki

sposób rozstrzygać inaczej, jak tylko za wspólnem porozumieniem. Nie potrzeba tedy żadnego dowodu — dodaje „*Staatsanzeiger*“ — że oświadczeniem Austrii na posiedzeniu związkowem z 1. czerwea r. b. naruszone zostały tak wspomniane postanowienia jak i konwencya gasteinska.

Podług wiadomości z Kielu gotują się Prusy do *zaśądania napowrót prawa kondominatu* w Holsztynie, tak jak to było przed konwencyą gasteinską. Jenerał Manteuffel otrzymał rozkaz, ażeby Austryakom dozwolił znów wkroczyć do Szlezwicku, jeżeliby tego zadali, a on ma natomiast pozajmować nieobsadzone przez Austryaków miejsca załogowe.

Na posiedzeniu *wirtembergskiej* izby deputowanych odrzucony został wszystkimi głosami przeciw 3 wnioskowi Rödgera, ażeby przyzwolenie na wnioski rządowe uczynić zawieszem od niezwłocznego zwołania parlamentu. Natomiast przyjęła izba 82 głosami przeciw 8 wnioskowi komisji, ażeby przystąpić bezwarunkowo do obradowania nad wnioskami rządowemi.

Wieczorny „*Monitor*“ pisze: Podług wiadomości londyńskich, kazaly Anglia i Rosya oznajmić w Paryżu, że ich zdaniem przeskodziłyby zastrzeżenia Austrii konferencyi w osiągnięciu pomyślnego skutku.

Florencka „*Opinione*“ zaprzecza zdaniu owych dzienników, co nie chcą wiedzieć o nabyciu Wenecyi, gdyby na drodze pokojowej nastąpić miało, co twierdzą, iż Włochy dać musza dowód Europie, że same zwycięstwo odnieść potrafią, bez silnej obcej pomocy. Również „*Opinione*“ zaprzecza ażeby Austriya, Prusy i Włochy w obec ogromnych armij, gotowo do boju stojących, nie zdołały jeż powstrzymać wybuchu wojny. Niechaj tylko konferencya odda Włochom Wenecyę, z naturalnemi jej granicami, a naród włoski utrzymaniem pokoju, da dowód zdrowego swego rozsądku. Trzeba jednak koniecznie zehy konferencya spiesznie postępowała, gdyż wszelka zwłoka jest niebezpieczna a nawet niezdolna, ze względu na tak kosztowne uzbrojenia.

Z resztą „*Opinione*“ nie wierzy w pokojowe załatwienie upragnionego rezultatu, i kończy artykuł swój następującymi słowy:

„W pierwszych dwóch posiedzeniach konferencyi pokaze się jasno, czy punkt pojednania wynaleziony być może. Jeżeli nie, to usiłowania gwoli utrzymania pokoju, wypadnie uważać jako daremne i kazda strona odzyska swą wolność działania.“

Względem zebrania się konferencyi „la France“ potwierdza to co wczorajsze telegramy donosiły. Dziennik ten powiada, iż wszelkie doniesienia o rychłym przybyciu jenerała Lamarmory do Paryża, były przedczesne. Jenerał wprawdzie zawiadomił rząd francuzki o gotowości swej przybycia do Paryża, lecz chwili przybycia nie oznaczył. O Księciu Gorzakowie powiada „la France“ iż zawsze jest jeszcze cierpiącym i łatwo być może, iż ze względu na zdrowie swoje do Paryża wcale nie przybędzie.

Z swej strony „*Independance belge*“ konstatuje, że nadzieje jakie w zebranie się konferencyi pokładano, nie wzrosły ale raczej się zmniejszyły.

„*Fremdenblatt*“ tego jest zdania, iż Austriya ostatniemi swemi krokami dyplomatycznymi wypełniła już cele konferencyi i oszczędziła światu próżną paradę i stratę czasu na takie pokojowe intermezzo. Bo poseł austriacki zaprawdę nie mógłby co innego oświadczyć na konferencyi jeno to, co oznajmione już zostało innym gabinetem w skutek ostatniego posiedzenia sejmu związkowego niemieckiego, oraz to co znane już było z odpowiedzi Austrii na zaprosiny na konferencyę. „Ze nie Austriya pokój zakłóciła, wiedzą to najlepiej pruskie landwery, które gwałtem do wojny zmuszają, wiedzą to i mężowie stanu włoscy, którzy dali się zwabić p. Bismarkowi do rzucenia się w wojnę.“

„*Ostdeutsche Post*“ tak pojmuje obecną sytuację. Austriya nie chciała się narażać na zerwanie rozpoczętych już konferencyi przez wystąpienie swoje, chciała unikać tak rażącego czynu, któryby bardziej jeszcze naraził na niebezpieczeństwo atmosferę europejską palnym materjałem aż nadto już przesyconą. Chciała się więc z góry zapewnić, iż do tak rażącego czynu zmuszona nie będzie. Austriya więc woli nie znajdować się na konferencyach lub też być powodem, iż konferencye do skutku nie przysły, niż zmuszoną być do wystąpienia z konferencyi, protestując przeciwko jej działaniu.

Na posiedzeniu pierwszej izby *holenderskiej* z 5. b. m. oznajmił minister kolonii program nowego gabinetu. Wstąpienie Zuylessa uważał on odpowiednem teraźniejszemu położeniu Europy. Kwestya kolonialna wymaga przedewszystkiem załatwienia. Rząd musi obmyśleć środki, by usunąć wątpliwości co do szkół ludowych. — Izba zastrzegła sobie dyskusyę nad tym programem.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 6. czerwea. (*Pismo fsm. Benedeka do regimientarza pułku Krakusów galicyjskich.*) „*Czas*“ donosi: Dowia-

dujemy się, że głównodowodzący armią północną fzm. Benedek wystosował następujące pismo z do. 28. maja r. b. z głównej kwatery w Ołomuńcu, do tajnego radcy pułkownika hr. Kazimierza Starzeńskiego, dowódcy pułku ochotników Krakusów:

C. k. armia północna — Nr. praes. 132.

Pismo JW. Pana wystosowane do mnie ze Lwowa pod dniem 23. b. m. do Nru 93. doszło mnie właśnie w chwili przeniesienia mojej głównej kwatery z Wiednia do Ołomuńca; dla tego dopiero teraz na nie odpowiadam.

Oby patryotyczne przedsięwzięcie JW. Pana uwieńczeniem zostało najlepszym powodzeniem; radbym rychło dowiedzieć się o ukończeniu formacji dzielnego hufca j. zdźców, którzy dobrowolnie postanowili w przypadku wojny, trudy i niebezpieczeństwa, jako też skutki walki dzielić z wojskiem cesarskim.

Przedewszystkiem, w osobie JW. Pana, który podjął patryotyczne zadanie utworzenia tego hufca i dowodzenia nim, witam szlachetca w najpiękniejszym znaczeniu tego słowa i starego doświadczonego przyjaciela, a z przyjemnością powitałbym w szeregach armii północnej innych również synów szlachetnego narodu, których słynne z dawna przymioty żołnierskie niewątpliwie i tym razem w zupełności sprawdziły się musiały, a to przez najwyższe współzawodnictwo w karności, wytrwałości i owej rycerskiej waleczności, którą znam z własnego doświadczenia i które miałem sposobność nauczenia się cenić w pełnej mierze.

JW. Pan możesz być zresztą i będziesz przekonany, że w danym razie pułk Krakusów mógłby się pod moimi rozkazami spodziewać tej samej przychyłnej pieczy, jaką rozciągam gorącym sercem żołnierskim na tych wszystkich, którzy życie i krew swoją stawiają za honor i dobro naszej wielkiej wspólnej ojczyzny, w służbie naszego najmiłościwszego Cesarza i Pana.

(podpis.) Benedek w. r.

fzm.

W powyższym liście to przedewszystkiem ważnem nam się wydaje, że pułk ochotniczy Krakusów użytym będzie w armii północnej.

Kraków, 6. czerwca. (*Walne zgromadzenie Towarzystwa rolniczego.*) „Krak. Ztg.“ pisze: Po uroczystym nabożeństwie w kościele św. Marka, zgromadziło się wczoraj około 160 członków krakowskiego Towarzystwa rolniczego w sali domu Towarzystwa naukowego. Prezes Towarzystwa, hrabia Henryk Wodzieki zagaił posiedzenie przemową ubolewając, że nie może mówić o gorliwym udziale członków w pracach Towarzystwa, lecz winien raczej uznać się na obojętność. Zabezpieczenie przyszłości szkoły czernichowskiej było najświetniejszą sprawą, na którą jednak wystąpienie dotychczasowego energicznego dyrektora tego zakładu p. Seweryna Korzelińskiego rzuciło smutny cień. Dr. M. Marassé i p. Gustaw Czernicki zaproszeni zostali na sekretarzy. Na wniosek p. Baszczewicza zgromadzenie przez podniesienie się z miejsc wyraziło swoje podziękowanie panu Korzelińskiemu i uchwaliło udzielić mu dyplom na członka honorowego. Następnie na porządku dziennym było: wybór nowo wstępujących do komitetu członków, sprawozdanie z czynności komitetu i rachunki z funduszu Towarzystwa, sprawozdanie dyrekcji szkoły czernichowskiej, wniosek względem objęcia kontroli nad tą szkołą w myśl uchwały sejmu wyznaczającej dla niej subwencję roczną w kwocie 5000 zlr., dyskusja nad pytaniami przesłanymi członkom przy zaproszeniu na zgromadzenie.

Wiedeń, 5. czerwca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan przybył wczoraj z Schönbrunn do Wiednia o godz. 8. zrana, konferował z J. C. M. Arcyksięciem Karolem Ludwikiem i panami ministrami, potem udzielał audyencye powszechne około 80 osobom i przyjmował deputacje z okręgu Alsergrund, od pragskiej izby handlowej i od rady gminnej Salzburga. Następnie Jego ces. Mość przyjmował fml. hr. Palffy, pułkownika hr. Weigl, pułkownika Benedeka i pułkownika hr. Prohaskę. O godz. wpół do 2. Najjaśn. Pan powrócił do Schönbrunn.

J. E. pan minister finansów Larisch przybył przedwczoraj z Linzu, poseł francuzki książę Grammont ma przybyć we czwartek z Paryża, poseł rosyjski hr. Stackelberg przeniósł się na lato do Vöslau. Na przedwczorajszym wieczorze u p. ministra spraw zewnętrznych hr. Mensdorffa byli obecni wszyscy pp. ministrowie, posłowie, jenerałicya i wielu oficerów sztabowych. Br. Werther i hr. Könnertitz bawili w tym wieczorze dłużej jak do północy.

Wenecya, 30. maja. „Gazz. uff. di Venezia“ pisze: Temi dniami rozszerzyła się pogłoska, że niektóre stare archiwa weneckie zostały przeniesione do Wiednia i usiłowano wywiędzić się ostrożnie o prawdziwym stanie rzeczy. Pogłoska ta jest zupełnie bezzasadna.

Gorycya, 30. maja. Do „Tr. Ztg.“ piszą: Tutejszy sekretarz gminy Karol Favetti wzniecił w ostatnich czasach podejrzenie, że bierze udział w agitacjach rewolucyjnych w skutek czego władza rozkazała go uwięzić. Favetti zeszłego wtorku wezwany został do urzędu powiatowego, gdzie oznajmiono mu, że jest uwięzionym. W towarzystwie urzędnika odstawiono go niezwłocznie do Tryestu i oddano tryestyńskiemu sądowi krajowemu.

„Tempo“ pisze: Właściciel tego dziennika pan Antoni Antonaz został rozporządzeniem c. k. dyrekcji policyi na zawsze wydalony z Tryestu i jego okręgu z powodu obrazającego zachowania się pod względem politycznym. Rozporządzenie opiewało, aby opuścił miasto i jego okręg w 24. godzinach. Ale ponieważ zało-

żonym został rekurs przeciw temu wyrokowi, przeto tenże nie został jeszcze wykonany.

„Triest. Ztg.“ donosi, że w Dalmacyi przystąpiono do uorganizowania milicyi miejscowej dla obrony kraju na wypadek wtargnięcia wojsk nieprzyjacielskich.

(*Istrukcyja dla marynarki*) Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 20. maja r. b. zatwierdzić nowy regulamin względem przypuszczania i traktowania wojennych okrętów narodów zaprzyjaźnionych u wybrzeży austryackich, a oraz wyjęcie z mocy obowiązującej istniejących dotąd norm w tym względzie. Z tego regulaminu przyłączamy co następuje: Z zastrzeżeniem przysługującego każdemu udziałnemu państwu prawa co do wzbraniania w pewnych wypadkach na mocy prawa narodów przystępu obcym okrętom wojennym do swoich wybrzeży, pozwala c. k. austryacki rząd wojennym okrętom zaprzyjaźnionych narodów zarzucać kotwice na całym wybrzeżu austryackim. Wyjątek stanowi port w Kleku, do którego nie wolno zawijać ani handlowym, ani też wojennym okrętom obcej bandery. Nadto wzbroniona jest na mocy istniejących traktatów każdemu obcemu okrętowi we wszelkich okolicznościach komunikacya z znajdującym się w obrębie wojennego portu Kotary tureckim terytorjum nadbrzeżnem Suttoriny. Obce okręta wojenne są zarówno jak c. k. okręta wojenne obowiązane czynić zadość istniejącym w portach austryackich ustawom portowym, sanitarnym i finansowym i wypełniać odnoszące się do tego zadania władz kompetentnych, a w takim razie i pod tym warunkiem mogą liczyć na odpowiednie zwyżajom ucywilizowanych narodów gościnne przyjęcie i chętną pomoc w potrzebie. W c. k. portach, gdzie są fortyfikacye, ma być zatknęta c. k. bandera na głównym forcie od 8mej godziny zrana aż do zachodu słońca, a jeżeli przy zbliżaniu się okrętu wojennego nie było tego sztandaru, a światło dzienne dozwalało jeszcze dostrzedz bandery narodowej, natenczas potrzeba ją zatknąć natychmiast i zostawić aż do przybycia zawijającego okrętu, lub też do nadejścia nocy. Jeżeli przybliżony na odległość strzału armatniego okręt wojenny nie zatknął swojej bandery, ma najbliższy fort ostrzedz go najprzód ślepym a po dwóch minutach ostrym wystrzałem armatnim, a jeżeli i tego nie usłuchano w przeciągu trzech minut, należy strzelać ostro na okręt. Obcym okrętom wojennym nie wolno spuszczać łodzi na tych wodach, które znajdują się w obrębie strzału fortyfikacyi austryackich. Jeżeli obcy okręt wojenny uczynił coś podobnego, ma byćawiadomiony o tem niezwłocznie c. k. komendant stacyi, a ten ma komendanta owego okrętu upraszać przez jednego z swoich oficerów, ażeby natychmiast wstrzymał rozpoczętą robotę, a w przeciwnym razie należy jej przeszkodzić siłą zbrojną, który to akt ma być poprzedzony protestem wręczonym dotyczącemu komendantowi. W miejscach, których środki obronne są niedostateczne, by zmusić obcy okręt do zachowania istniejących ustaw, należy poprzestać na samym proteście, ale niezwłocznie uwiadomić o tem przełożoną władzę. Na zwykłe salutowanie nadpływającego obcego okrętu, które przy równoczesnem zatknięciu bandery austryackiej na głównym forcie ma się składać z 21 salw armatnich, mają niezwłocznie odpowiedzieć równą salwą dział a c. k. fortyfikacyi. W austryackich portach nie wolno dwom lub kilku okrętom obcych narodów przedsiębrać faktycznie kroków nieprzyjacielskich przeciw sobie, a te, które pierwsze naruszają spokojułość, mają być po poprzednim, bezskutecznym pisemnym proteście traktowane jako okręta nieprzyjacielskie. Portami wojennymi są: a) port Wenecyi, a mianowicie znajdująca się w obrębie strzału armatniego przestrzeń morza od fortu Broudola aż do latarni morskiej pod Piave; b) port Poli z przyległemi przystaniami od przylądka Promentore aż do północnej kończyzny wysp briouńskich; c) wyspa Lissa z wszystkimi zatokami; i d) port w Kotarze w obrębie linii, łączącej Punto d'Ostro z Punto Xanissa albo d'Arsa. W Wenecyi mogą obce okręta wojenne zarzucić kotwicę tylko w zatoce Spignon, w Poli tylko zewnątrz wyspy portowej St. Pietro. Pod samem miastem Wenecya może zarzucić kotwicę obcy okręt wojenny tylko za przyzwoleniem c. k. komendanta twierdzy.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 5. czerwca. (*Uwolnienie Płatonowa o dobowiązków ministra.*) „Dzien. Warsz.“ ogłasza następujący rozkaz cesarski: Zgodnie z prośbą Naszego sekretarza stanu, senatora, radcy tajnego Płatonowa, najmiłościwiej uwalniając go od obowiązków ministra sekretarza stanu Królestwa Polskiego, uznaliśmy za dobre, polecić pełnienie przy nas obowiązków sekretarza stanu do spraw Królestwa, Naszemu sekretarzowi stanu, członkowi rady państwa, senatorowi, radcy tajnemu Milutin i w skutek tego rozkazujemy mu, przy zachowaniu wszystkich dotychczasowych urzędów i godności, przyjąć główne zwierzchnictwo nad własną kancelaryą naszą do spraw Królestwa Polskiego, z wszelkimi prawami i obowiązkami do urzędu ministra sekretarza stanu przywiązanimi.

Dan w Carskiem Siole dnia 19. (31.) maja 1866 r.

Księstwa Naddunajskie.

Mukareszt, 30. maja. (*Różne wiadomości.*) Nowy hospodar, książę Hohenzollern, stara się wszelkimi sposobami o pozyskanie miłości i przychyłności Moldo-Wołochów: usiłowania jego najlepszym uwieńczone są skutkiem. Nie tylko kobiety, ale nawet i mężczyźni zajęci są nadzwyczajnie nowym księżciem. Pomimo tego

książę znajduje się w bardzo trudnym i przykrym położeniu. Mocarstwa poleciły reprezentantom swym w Bukareszcie, ażeby unikali wszelkiego kroku, z którego wnosiłoby można uznanie księcia, i z rzędem tylko w sprawach administracyjnych półurzędownie się znosili. Taką instrukcję odebrał nawet generał konsul pruski, gdyż gabinet berliński nie przyjął na konferencji paryskiej żadnej odpowiedzialności za postępowanie księcia Hohenzollernu. Nie zmienia to wcale rzeczy, iż konsułowie, nawet i konsul austriacki, na życzenie księcia zrobili mu wizyty jako osoby prywatne. Na domiar przykrości książę odebrał zawiadomienie, iż zwierzchnik jego, Sultan, wcale się nie nakłania do spełnienia życzeń, jakie mu książę Hohenzollern wyraził w liście po przybyciu swoim napisanym. Jeżeli Porta otrzymała zezwolenie mocarstw na osadzenie Księstw, w takim razie książę Hohenzollern zaledwo tyleby czasu przebył w Księstwach, ile mu potrzeba dla obezwania się ze stosunkami krajowemi. Lecz nawet w razie gdyby mocarstwa nie zezwoliły na interwencję Turcji, nie zdaje się, żeby książę Hohenzollern długo pozostał na tronie mołdo-włoskim, bo do tak trudnej posady nie jest on wcale stworzony.

Ameryka.

Mexyka, 5. maja. (Wiadomości z Meksyku.) Jego Cesarska Mość zrzekł się z własnego popędu 2/3 części listy swej cywilnej, która 1.500.000 dolarów wynosiła, Cesarzowa zaś zmniejszyła dotację swoją do połowy, ażeby budżet wydatków zmniejszyć według możności i dać przykład oszczędności. Ażeby postanowienie to należycie ocenić zwazać potrzeba, iż lista cywilna Cesarza była ta sama, co Hurbidego przed 45 laty, od tego zaś czasu wartość pieniędzy znacznie się zmniejszyła. Lista cywilna Cesarza wynosi więc dziś 500.000 piastrow, a lista cywilna Cesarzowej 100.000 piastrow, co w Meksyku jest sumą tak nieznaczną i drobną, iż ona na żadną uwagę nie zasługuje i zaledwo jeden milion franków wynosi.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 7. czerwca. „N. fr. Presse“ donosi, że poseł pruski przedłożył wczoraj hr. Mensdorffowi depeszę hr. Bismarka, która zakłada protestację przeciw oświadczeniu austriackiemu w Bundestagu uczynionemu i mówi, że Prusy postanowiły obstawać wszelkimi siłami przy prawach swoich w Księstwach, jak to im traktaty zapewniły. Po odczytaniu tej depeszy baron Werther dołożył, że generał Manteuffel otrzymał polecenie wejść do Holsztynu w stosowej porze, i obsadzić kraj ten w myśl przywrócenia kondominatu. „Ost Deutsche Post“ mówi: Porta zamierza rozstawić u brzegów Dalmacji oddział floty wojennej, podobnie jak to uczyniła u brzegów Albanii, aby przeszkodzić w danym razie zamiarowi wyładowania ochotników włoskich. Krok ten przezorności nastąpił, jak zapewniają, w skutek umówienia się z Austrią.

Berlin, 5. czerwca. Według doniesień z Paryża dyplomaci państw średnich mają nadzieję, że skoro konferencja nie przyjdzie do skutku, Prusy będą zmaszono uznać sejm związkowy jako trybunał w kwestyi Księstw.

Berlin, 6. czerwca. Wyższa rada kościelna ewangelicka zaleca duchownym wpływać na lud, aby się gromadził w około Króla i rządu. Rozporządzenie wspomina oraz o równości wyznań, która jednoczy wszystkich obywateli.

Poznań, 5. czerwca. „Dziennik poznański“ donosi: Arcybiskup poznański wzywa duchownych, aby nie przyjmowali mandatów na deputowanych sejmowych.

Sztutgarda, 5. czerwca. Izba deputowanych przyzwoliła 82 głosami przeciw 8 żądane przez rząd 7.700.000 zlr. na nadzwyczajne uzbrojenie wojska.

Altona, 6. czerwca. Wczoraj wieczór odbyło się tu zgromadzenie ludu z udziałem 3000 osób, które jednogłośnie przyjęło rezolucję wyrażającą podziękowanie Austrii za oświadczenia u związku, i życzenie wystąpienia z narzuconej bierności, oraz obstawanie przy prawie stanowienia o swoim losie celem utworzenia osobnego państwa pod Księciem Augustenburgskim.

Kiel, 5. czerwca. „Kieler Ztg.“ ogłasza następujący patent względem zwołania stanów:

W skutek najwyższego polecenia ja, namiestnik Księstwa Holsztynu, czynię niniejszem wiadomo, że zgromadzenie stanów Księstwa Holsztyńskiego zwołuje się na dzień 11. czerwca b. r. Deputowani lub ich zastępcy prawnie umocowani mają zgromadzić się w dniu tym w mieście Itzehoe i oczekiwać, co im będzie przedłożone przez komisarza przezemnie zamianowanego. Zgromadzenie ma tak urządzić swoje obrady, aby były ukończone w ciągu trzech miesięcy.

Kiel, 5. czerwca 1866.

Namiestnik *Gablens.*

Drezno, 5. czerwca. Izba niższa uchwaliła dziś jednogłośnie żądany kredyt wojskowy 4 1/2 milionów talarów i dodatkowo stwierdziła niezbędne dotychczas poczynione już wydatki na uzbrojenie, a to uchwalwszy wniosek wydziału, który oznajmił, iż zgadza się na uzbrojenia i wyraża przekonanie, iż rząd wolny od jednostronności, strzeże interesu Saxonii i całych Niemiec. Wydział nadto zawezwał rząd do energicznego popierania wyborów powszechnych bezpośrednich do parlamentu, jeżeli można, na podstawie ustawy wyborczej z 1849. Rząd odpowiedział, że się na to zgadza.

Paryż, 5. czerwca. „Constitutionnel“ pisze: Wrażenie odpowiedzi austriackiej w Petersburgu i Londynie jest już wiadome. Na cóż ma posłużyć konferencja, jeżeli Austria obstaje przy swoich obecnych postanowieniach? Kwestya Księstw, którą Austria przedłożyła Bundestagowi, i kwestya wenecka, której nie chce poddać pod rozbiór, znikły już z programu konferencji. Pozostaje tylko ewentualna kwestya reformy związku niemieckiego, dla której nie potrzeba konferencji europejskiej. Ubolewamy żywo nad taką postawą Austrii. Bez wątpienia mocarstwo to pojmuje swoje obowiązki i interesa na swój sposób, ale zdaje się, że Europa miałaby prawo oczekiwania innych postanowień ze strony mocarstwa konserwatywnego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca maja 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Rawa		Sokal		Uhnów		Trembowla		Grzymałów		Radziechów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
McC pszenicy . . .	4	50	3	70	3	65	4	90	3	95	4	.
„ żyta . . .	3	20	2	50	2	80	3	60	2	80	2	50
„ jęczmienia . . .	2	80	2	.	2	.	3	20	2	45	1	20
„ owsa . . .	1	25	1	50	1	26	1	90	1	22	1	30
„ hreczki . . .	2	80	3	20	3	20	3	50	2	80	3	30
„ kukurudzy
„ ziemniaków . . .	1	10	1	20	1	15	1	80	.	.	1	.
Cełnar siana	90	2	50	1	30	1	40
„ wolny
„ nasienia koniczu
„ drzewa twardego . . .	6	.	5	60	5	.	.	.	6	.	5	20
„ miękkiego . . .	4	50	5	40	4	40	.	.	5	.	3	.
Funt mięsa wołowego	12	.	11	.	10	.	12	.	9	.	10
Mas okowity	75	.	50	.	.	.	70	.	.	.	50

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu maju 1866 r., przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizji pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo żytkowe	Łutki	chleb biały		chleb razowy						
				pszenny		żytni						
				e. lut.	e. lut.	e. lut.	e. lut.					
Maciej Golebiowski . . .	} ul.	1	1 1/4	1	3	.	.	1	4 1/4	.	.	
Józef Friedrich . . .		1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	4	.	.	
Jan Schulz . . .	} p.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	4 1/4	.	.	
Walenty Hillich . . .		178 m.	1	1 1/2	1	2 1/4	.	.	1	4 3/4	.	.
Józef Włoszyński . . .		76 m.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	4	.	.
Dymitr Koweniecki . . .		95 m.	1	1 1/2	1	2 3/4	.	.	1	3 1/2	.	.
Łukasz Mrazek . . .		88 m.	1	1 1/4	1	2 1/4	.	.	1	4 1/2	.	.
Jan Müller . . .		420 m.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	3 1/4	.	.
Henryk Fridrich . . .		175 2/4	1	1	1	2 1/4	.	.	1	3 3/4	.	.
Jan Kozyrski . . .		15 m.	1	1 1/4	1	2	.	.	1	4	.	.
Robert Doms . . .		288 m.	1	5	.	.
Wacław Merwart . . .		213 3/4	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	4	.	.
Franciszek Smoliński . . .		71 m.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	3 3/4	1	6
Krzysztof Hillich . . .		347 1/4	1	1 1/2	1	2 1/2	.	.	1	4 1/2	.	.
Wacław Düll . . .		142 2/4	1	1 3/4	1	3	.	.	1	4 3/4	.	.
Klemens Bek . . .		179 m.	1	1 1/2	1	3	.	.	1	4	.	.
E. Gottlieb . . .		166 m.	1	1 1/4	1	3 1/2	.	.	1	4 1/4	.	.
Jan Hillich . . .		178 m.	1	1	1	2 1/2	1	4	1	4 3/4	.	.
J. Waszak . . .		158 m.	1	1 1/4	1	3	.	.	1	3 1/4	1	5
Wilhelm Freund . . .		139 m.	1	5	.	.
Franciszek Weigel . . .		211 2/4	1	1 1/2	1	2 3/4	1	3	1	3 1/2	.	1
Eliasz Niedzwiecki . . .		na	1
Jan Burkowski . . .		rynku	1	3 1/2	.	.	1
Suma			19	25	19	50	3	10 1/2	21	86	2	11
przeciętnie w			1	1 1/4	1	2 1/2	1	3 1/2	1	4	1	5 1/2
a zatem w			1	1 1/4	1	2 1/2	1	4	1	4 1/2	1	7 1/2
spadaniu	1/2	.	1/2	.	1/4	1 1/4

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim e. k. sądzie krajowym) kradzież podczas pożaru. Podczas pożaru w Niemirowie we wrześniu 1865 roku skradziono jednemu z tamtejszych izraelitów rozmaite rzeczy i niektóre z nich wartości 7 zlr. znaleziono w pięć dni potem u ogrodnika Pańka Pilipa ukryte w słomie na strychu i w jego mieszkaniu P. Pilip 50 lat liczący, ojciec 3 dzieci, ob. gr. kl., już karany za kradzież, który podczas pożaru pomagał poszkodowanemu wynosić rzeczy, utrzymując, że te które były u niego ukryte, znalazł później na rynku, i przechował je z zamiarem zwrócenia właścicielowi. Na rozprawie ostatecznej w d. 5. b. m. skazany został na 2 miesiące ciężk. więz., zaostrzonego postem w każdym tygodniu (prokuratora proponowała 6 miesięcy) i przyjął wyrok (prezjd. radz. sądu kraj. p. Dzierżyński, oskarżyciel zast. nadpr. pań. p. Lidl).

Kradzież broni. Antoni Krasinski ze Lwowa 32 lat liczący, stanu wolnego, ob. rz. kat., czeladnik stolarski, już 2 razy karany za kradzież, a kilkakrotnie za udział w powstaniu, a nigdy policyjnie, przyznał się, że 25. lutego b. r. ukradł pewnemu tutejszemu majstrowi tokarskiemu sztuciec wartości 10 złr. a to przy pomocy Jana Bobrowskiego czeladnika tokarskiego, który u tegoż majstra pracował. Sztuciec ten Krasinski zostawił u trzeciego, który go następnie sprzedał Jan Bobrowski z Stanisławowa, 29. l. ob. rz. kat. stanu wolnego, czeladnik tokarski już karany za kradzież wypiera się wszystkiego, jednak w areszcie śledczym przytrzymano jego list do Krasinskiego, w którym usiłował namówić go aby zmienił swoje zeznanie. Na rozprawie ostatecznej w d. 5. b. m. Krasinski skazany został na 8 miesięcy cięż. więz., Bobrowski na 6 miesięcy i obadwa przyjęli wyroki (prezyd. radz. sadu kraj. p. Ortyński, oskarz. zastęp. nadprok. pań. p. Lidl., obrońca p. adw. kr. Dr. Rechen.

(Samobójstwa.) w Biłohorszczy w powiecie lwowskim dn. 30. z. m. znaleziono w lesie zwłoki nieznanego wyrobnika, który tamże odebrał sobie życie przez obwieszenie.

We Lwowie dnia 6. b. m. w południe właściciel dóbr W. G. przyszedłszy w odwiedzin do domu pod l. 326 1/4 odebrał sobie życie wystrzałem z pistoletu. Powód samobójstwa nie jest wiadomy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. czerwca.

Hotel George: PP. Bal Fr., z Tuligłow. — Nyko E., z Wołynia.
Hotel europejski: Jordan K., z Kuńkowic. — Romaszkan J., z Koszelowic. — Róbczyński W., z Stanina.
Hotel angielski: Br. Horoch S., z Moraniec. — Jasiński F., z Zahajpola.
Pod Nr. 514 1/4: Br. Poten K., z Olszanki. — Katyński S., z Grodowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. czerwca.

PP.: Hr. Tyszkiewicz Z., do Weryni. — Czermiński S. i Szeliski K., do Wiednia. — Kruszewski S., do Żółkiew. obwodu. — Roszkowski A., do Brykonia. — Tyszkowski J., do Karnego. — Torosiewicz F., do Hołhocza.

TEATR.

Dziś (przed. pol.) „**Bracia Strawińscy** czyli **Listopad**“, dramat historyczny w 6 oddziałach.

Jutro (przed. niem.) „**Orpheus in der Unterwelt**“, opera komiczna w 2 aktach, pierwszy występ gościny p. Józefiny

Paulmann z Linzu, czwarty występ pana Józefa Matras z Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. czerwca 1866

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.54	+ 15.1	82.3	południowy	sl. pogoda
2. god. po poł.	326.14	+ 24.0	54.4	południowy	pochmurno
10. god. wiecz.	326.21	+ 15.3	75.1	południowy	pogoda

Kurs lwowski.

Dnia 7. czerwca.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	18	6	28
Dukat cesarski	6	24	6	36
Półimperyał zł. rosyjski	10	77	11	03
Rubel srebrny rosyjski	2	00	2	07
„ papierowy rosyjski	1	44	1	47
Talar pruski	1	98	2	04
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	67	17	68	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.	70	48	71	57
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	60	08	61	33
5% Pożyczka narodowa	59	25	60	42
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	157	—	162	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	53	—
5% pożyczka narodowa	59	50
Losy z 1860 roku	68	80
Akcyje banku wiedeńskiego	649	—
„ „ kredytowego	121	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	75
Srebro	133	50
„ towarem	134	50
Dukat pojedynczy	6	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. czerwca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa.		
W austr. wal. po 5%	49.40	49.60
„ „ bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	99.75	99.90
Z pożyczki narod. z proc.		
od stycznia do lipca po 5%	60.60	60.80
od kwiet. do paźdż. po 5%	60.40	60.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	64.50	65.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	54.75	55.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	57.50	58.—
dtto. po 4 1/2%	46.50	47.—
dtto. „ 4%	41.50	42.50
dtto. „ 3%	31.—	31.50
dtto. „ 2 1/2%	27.—	30.—
dtto. 1%	10.40	10.60
Przez. do wyl. z r. 1849 całe losy	123.50	124.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	121.—	122.—
Przez. do wyl. z r. 1854	67.—	67.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	69.60	69.70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	76.80	77.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	57.40	57.60
Renty Como po 42 lir. aust.	13.—	13.50
Wylos. obl. dawn. długu państ.		
„ 4 1/2%	46.50	47.—
„ 4%	40.50	41.50
„ 3 1/2%	36.50	37.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju		
„ 3%	—	—
„ 2 1/2%	50.—	50.—
„ 2%	45.—	45.—
„ 1 3/4%	40.—	40.—
„ 1 1/2%	33.—	33.—
„ 5%	—	—
„ 4 1/2%	—	—
„ 4%	—	—
B. Krajów koronnych.		
Nizszej Austrii	84.—	85.—
Wyz. Austrii	79.—	80.—
Sa cburg	76.—	79.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	73.—	76.—
Szlaszka	87.—	88.—
Styryi	81.—	83.—
Tyrolu	95.—	98.—

	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	61.90	62.50
Ban. Tem.	61.—	61.50
Kroacyi i Sławonii	67.50	68.50
Galicyi	61.40	61.45
Siedmiogrodu	59.75	60.25
Bukowiny	60.—	60.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	60.50	61.—
Banat Temerz.	60.25	60.75
Lomb. wen. pożycz. z r. 1850	—	—
Dług Tyrolu		
„ 4%	—	—
„ 3 1/2%	—	—
„ 3%	—	—
„ 2 1/2%	—	—
Dług Salzburgu		
„ 3%	—	—
„ 2 1/2%	—	—
Dług Krainy		
„ 2%	—	—
„ 1 3/4%	—	—
Gal. d. zw. z r. 1866 „ 7%	—	—
2. Stan oblig. domestykaln.		
Po 3% za 100 zł.	23.50	—
„ 2 1/2% „ 100 „	19.—	—
„ 2 1/4% „ 100 „	18.50	—
„ 2% „ 100 „	16.—	—
„ 1 3/4% „ 100 „	14.50	—
3. Akcyje. (Za sztukę.)		
Banku narodowego	653.—	655.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	123.80	124.—
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	510.—	520.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	59.50	60.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1398.—	1402.—	—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 147.40	147.60	—
Połud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	149.—	150.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	99.50	100.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	156.—	157.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	92.50	93.50
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. 121.50	122.—	—
Połud. - półn. - niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	79.—	80.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty 147.—	147.—	—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	—

	pien.	towar.
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—	—
Kolej Buserhradzka po 500 zł. m. k.	620.—	650.—
Kolej Ausig. - Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—	—
Kol. Grac.-Köll. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	—	100.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	412.—	413.—
Lloyda w Tryescie po 500 zł. m. k.	130.—	140.—
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	370.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—	235.—
Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—	310.—
4. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku (Glet. z r. 1857 po 5%	—	—
narod. 10let. „ 1857 po 5%	104.90	—
w m. k. {przeznaczone do los. po 5%	82.10	82.40
Banku (na 12 m. 5%	64.—	66.—
narod. {przezn. do losow. w. a. (wania po 5%	71.—	71.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	98.—	99.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73.—	74.—
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	88.—	90.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	80.—	82.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	70.50	71.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	109.—	111.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	99.—	100.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	85.25	85.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80.—	81.—
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k.	—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	86.—	88.—
Połud. półn. kolei kom. po 5% za 100 zł.	—	70.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—	84.—

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Lloyda za 100 zł.	—	87.—
6. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	99.—	100.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	77.—	78.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	105.—	107.—
„ „ po 50 zł. m. m.	—	47.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	75.—	85.—
Salma „ 40 „ „	—	25.—
Palfiego „ 40 „ „	—	21.—
Clarego „ 40 „ „	—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	—	21.—
Windischgrätzta 20 „ „	—	15.—
Waldsteina 20 „ „	—	17.50
Keglevicza „ 10 „ „	—	10.—
Fundacya szpił. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.50	110.75
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 t l.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110.75	111.25
Genua za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	97.—	97.50
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	128.50	130.25
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 lir. wł.	—	—
Marsylia za 100 fr.	51.80	51.90
Paryż za 106 fr.	51.90	52.—
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tyrest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	6.14	6.16
detto. pełnej wagi	6.14	6.16
Korona	—	—
20 frankówka	10.51	10.53
Rosyjski imperyał	10.65	10.70
Talar zwiazkowy	1.95	1.96
Srebro	129.50	130.50
Kurs korony w c. k. kasach — zł. — c	—	—